

S.A. Global Electronic Finance Managementin 13.2.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-29/02)

(2002/C 118/43)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

S.A. Global Electronic Finance Management on nostanut 13.2.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat Matthias E. Storme ja Ann Gobien, Keuleneer, Storme, Vanneste, Van Varenbergh, Verhelst, Bryssel (Belgia).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ottaa kanteen tutkittavaksi ja toteaa sen perustelluksi;
- velvoittaa komission maksamaan kantajalle 40 693 ecua vastaavan summan euroina;
- toteaa, että komission yritys periä kantajalta takaisin 273 516 ecua on perusteeton ja määrää näin ollen, että komission on annettava 273 516 ecun suuruinen ”hyvitysilmoitus”;
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä kanteessa, joka on nostettu EY 238 artiklassa (entinen EY:n perustamissopimuksen 181 artikla) tarkoitetun välityslausekkeen nojalla, kantaja vaatii, että komissio, joka edustaa Euroopan yhteisöä, velvoitetaan maksamaan kantajalle 40 693 ecun suuruinen summa Esprit-ohjelman yhteydessä tehdyn sopimuksen täyttämiseksi; tällä ohjelmalla pyritään edistämään taloudellisen infrastruktuurin, rahoitusjärjestelmien ja maksuliikennemekanismien kehittämistä, mikä on välttämätöntä sähköisen kaupankäynnin menestyksekkäälle kasvulle Euroopan unionissa. Sopimukseen sovelletaan Belgian lainsäädäntöä.

Väitteidensä tueksi kantaja esittää seuraavat perustelut:

- Se suoritti sopimukseen kuuluvat tehtävänsä moitteettomasti, minkä komissio totesi toistuvasti hankkeen toteutamisvaiheessa, ja mikä vahvistettiin lopullisessa arviointikertomuksessa. Kantajan komissiolle maksettavaksi esittämä lasku oli perusteltu ja oikeaksi osoitettu. Näin ollen komissiolla ei pitäisi olla mitään syytä vaatia suoritettujen maksujen palauttamista.

- Ei ole näytetty toteen, että komissio olisi erehtynyt maksusuorituksissaan.
- Komissio ilmoitti ensimmäisen kerran hankkeen kustannusten hyväksymistä koskevasta kannanmuutoksestaan vasta kuusi kuukautta hankkeen päättymisen ja kolme kuukautta lopullisen arviointikertomuksen valmistumisen jälkeen. Vastaaja ei näin ollen esittänyt näkemyksiään kohtuullisessa ajassa.
- Komissio ei ole noudattanut seuraavia yleisiä periaatteita: luottamuksensuojan periaate, menettelysääntöjen noudattamisen periaate ja sopimuksen täyttämistä vilpittömässä mielessä koskeva periaate.

Ricosmos B.V.:n 22.2.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-53/02)

(2002/C 118/44)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Ricosmos B.V., Delfzijl (Alankomaat), on nostanut 22.2.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Martijn Hendrik Fleers, Michel Chatelin ja Pierre Metzler, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

1. kumoo asiassa REM 09/00 16.11.2001 tehdyn komission päätöksen C(2001) 3663 lopull., ja
2. velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajalle on myönnetty useita eri tullilupia tavaroiden passitukseen yhteisössä. Tähän liittyen kantaja järjesti useita savukekuljetuksia Tshekin tasavaltaan yhteisön ulkoista passitusta käyttäen. Joidenkin vuoden 1994 kuljetusten osalta ilmeni, että ulkopuoliset tahot olivat syyllistyneet petoksiin.

Vuonna 1997 kantaja haki Alankomaiden tulliviranomaisilta tullien palautusta asetuksen N:o 2913/92⁽¹⁾ 239 artiklan mukaisesti, koska kantaja itse ei ollut ollut osallisena petoksiin ja oli lisäksi tehnyt kaiken mahdollisen niiden estämiseksi. Kantajan mukaan sitä ei voitu syyttää näiden kuljetusten osalta minkäänlaisista väärinkäytöksistä eikä ilmeisestä huolimattomuudesta. Alankomaiden viranomaiset siirsivät hakemuksen komission käsiteltäväksi asetuksen N:o 2454/93⁽²⁾ 905 artiklan nojalla. Kumottavaksi vaaditussa päätöksessä komissio epäsi tullien palauttamisen.

Kantajan käsityksen mukaan asetuksen N:o 2454/93 907 artiklaa on rikottu. Kantajan mielestä päätöksen antamista koskevaa yhdeksän kuukauden määräaika on väärin perustein pidennetty kolmeen otteeseen. Kantaja väittää lisäksi, että sen puolustautumisoikeuksia on loukattu. Sen mukaan se ei saanut tietoa menettelyn kulusta eikä erityisesti komission Alankomaiden viranomaisille esittämistä kysymyksistä. Kantajan ei aluksi annettu tutustua kaikkiin asiakirjoihin huomautusten esittämistä varten. Komissio laski silti tuossa yhteydessä kuluneen ajan määrärajan pidennykseksi. Kantajan mukaan päätöksen teon määräaika ei kuitenkaan voitu pidentää, kun sillä ei ollut tietoa esitetystä kysymyksistä ja kun sen ei annettu tutustua kaikkiin asiakirjoihin.

Kantaja toteaa myös oikeusvarmuuden periaatetta loukatun. Sen mielestä asetuksen N:o 2454/93 907 artiklan mukaan sen hyväksi annettu päätös on katsottava annetuksi sen jälkeen kun yhdeksän kuukautta oli kulunut, koska sillä ei ollut tietoa artiklassa asetetun määrärajan pidennyksestä.

Lisäksi kantaja on eri mieltä komission siitä päätelmästä, jonka mukaan kantaja oli toiminut huolimattomasti. Se väittää, ettei se itse ollut rikkonut lakia ja että se oli toiminut vakiintuneen tavan ja kansainvälisen käytännön mukaisesti. Kantajan toimien ja tehdyn petoksen välillä ei ollut syy-yhteyttä.

Kantajan mukaan suhteellisuusperiaatettakin on loukattu. Sen mielestä kannettu tulli on joka tapauksessa suhteeton kantajan mahdolliseen huolimattomuuteen nähden.

⁽¹⁾ Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1).

⁽²⁾ Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1).

Organización de Productores de Túnidos Congeladosin 12.3.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-69/02)

(2002/C 118/45)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Organización de Productores de Túnidos Congelados, kotipaikka Bermeo (Biskaja, Espanja) on nostanut 12.3.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinmessä kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Ramón Garcia-Gallardo Gil-Fournier ja Javier Guillém Carrau.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ottaa kanteen tutkittavaksi
- kumoaa kanteen kohteena olevan säädöksen, jolla komissio on vähentänyt OPTUC:n hyvitykseen oikeuttavia tuotantomääriä, eli jalostusteollisuudelle ajanjaksolla 1 päivästä tammikuuta 31 päivään maaliskuuta 2001 toimitettuja tonnialoja koskevan hyvityksen myöntämisestä tuottajajärjestöille 19 päivänä joulukuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2496/2001⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan ja liitteen
- määrää muista tarkoituksenmukaisiksi katsomistaan toimenpiteistä, jotta komissio täyttäisi EY 233 artiklan mukaiset velvoitteensa ja tutkisi tilanteen uudelleen.
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan kaikki kantajalle tästä asiasta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.